

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121285531
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121285531.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., ako členov senátu, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zast. Remedium Legal. s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: N. P., nar. XX. júla XXXX, bytom XXX XX D. č.XXX, zast. SUCHÝ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Horná 13, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 2.050,13 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 8Csp/28/2021-168 zo dňa 14. septembra 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, ktoré jej je žalobca **p o v i n n ý** zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 8Csp/28/2021-168 zo dňa 14.septembra 2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) žalobu v celom rozsahu zamietol (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd žalovanú zaviazal povinnosťou zaplatiť mu istinu vo výške 710,31 Eur, úrok za poskytnutie úveru vo výške 1.090,98 Eur, úrok z omeškania vo výške 248,84 Eur a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 710,31 Eur od 5.12.2020 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej s postupcom Slovenská sporiteľňa a.s., ktorá mu postúpila pohľadávku voči žalovanej vyplývajúcu zo zmluvy č.XXXXXXXXXX zo dňa 3.7.2014. Žalovaná svoje povinnosti podľa zmluvy neplnila, neplatila v stanovených termínoch splátky a postupca podaním zo dňa 24.5.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 23.5.2018. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní pod sp.zn. 5Up/403/2021 vydal platobný rozkaz. Žalovaná v podanom odpore okrem iného poukázala na skutočnosť, že došlo k premlčaniu nároku žalobcu z dôvodu, že žalobca (jeho právny predchodca) podaním zo dňa 24.5.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. K zosplateniu úveru bolo možné s poukazom na ustanovenie § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka pristúpiť až po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátky; dňa 29.3.2021 uplynula trojročná premlčacia doba. Žalovaná rovnako namietala nesprávny údaj o RPMN, nesprávne uvedenú výšku úroku za poskytnutie úveru.

1.2 Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 53 ods.9, § 101, § 103, § 565 Občianskeho zákonníka, pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ustanovenie § 255 ods.1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vyjadreniami strán sporu a nimi predloženými listinami, najmä Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 4.12.2020 medzi Slovenskou sporiteľňou a.s., Oznámením Slovenskej sporiteľne a.s. zo dňa 22.12.2020 o postúpení pohľadávky žalobcovi, Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 7.3.2014, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 24.5.2018 a listom právneho predchodcu žalobcu zo dňa 21.4.2018 (výzva na zaplatenie omeškaných splátok).

1.3 Okresný súd zistil, že žalovanej bol na základe Zmluvy o splátkovom úvere poskytnutý úver vo výške 3.000,-Eur s fixnou sadzbou úrokov do splatnosti 18,90% ročne, úrokom z omeškania 5% ročne, výškou splátky 58,75 Eur mesačne ku dvadsiatemu dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru 20.3.2024 a výškou RPMN 22,11%. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 21.4.2018 žalovanej oznámil, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 254,22 Eur, vyzval ju na zaplatenie v lehote 15 dní s upozornením, že banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Listom zo dňa 24.5.2018 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 23.5.2018 (okresný súd nesprávne uviedol v bode 7 dátum 23.8.2018).

1.4 Na základe takto zisteného skutkového stavu okresný súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania nároku v zmysle ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zručným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. S poukazom na ustanovenie § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka konštatoval, že v prejednávanej veci právny predchodca žalobcu listom zo dňa 24.5.2018 vykonal mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 23.5.2018, mimoriadna splatnosť úveru bola kvôli splátke splatnej dňa 20.3.2018; premlčacia doba začala plynúť dňom nasledujúcim dňom, od kedy si žalobca mohol uplatniť pohľadávku, t.j. od 21.3.2018; trojročná premlčacia doba uplynula dňa 21.3.2021. Ak bola žaloba podaná dňa 29.3.2021, bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. V rámci svojej argumentácie súd prvej inštancie poukázal na závery vyplývajúce z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 11CoCsp/25/2021 zo dňa 29.7.2021, podľa ktorého zákon neviaže začiatok plynutia premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na splátku, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala, ale na dátum zročnosti tej neuhradenej splátky, pre nezaplatenie ktorej sa stal zročný celý dlh. Za nezaplatenú splátku, kvôli ktorej sa stal splatný celý dlh, okresný súd považoval splátku splatnú dňa 20.3.2018.

1.5 Pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie vychádzal z princípu úspechu v konaní a plne úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie a žalobcovi prizná náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. aby postupom podľa § 389 ods.1 C.s.p. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods.1 písm. b), písm. f) a písm. h) C.s.p., tvrdil tak, že súd nesprávny procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Žalobca sa nestotožnil s právnym posúdením veci okresným súdom a zdôraznil, že neuplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto veriteľovho práva. Považoval za preukázané, že žalovaná bola v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru podaním zo dňa 24.5.2018 v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšej nasledujúcej splátky, mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť vyhlásená pre nesplnenie inej splátky ako splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala. V danom prípade sa podľa tvrdenia žalobcu jedná o splátku splatnú dňa 20.5.2018. V súlade s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka pre všetky splátky, ktoré vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzali, plynú samostatná trojročná premlčacia doba; splátka splatná 20.4.2018 by sa premlčala až dňa 20.4.2021, splátka splatná dňa 20.5.2018 by sa premlčala 20.5.2021 a pre splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti

úveru premlčacia doba plynie od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (a teda splátky splatnej dňa 20.5.2018).

2.2 Podľa tvrdenia odvolateľa súd prvej inštancie použil nesprávny výklad ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, keď uviedol, že za nesplnenú splátku je potrebné považovať prvú splátku, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (splátku splatnú dňa 20.3.2018); takýto výklad by znamenal, že niektoré splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti by nemuseli byť premlčané (splátky splatné dňa 20.4. a 20.5.2018) avšak zostatok dlhu (splátky úveru splatné po predčasnom zosplatnení) by už v ten moment premlčané boli. Uplatnený výklad súdom prvej inštancie ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka predstavuje nezákonné skrátenie premlčacej doby o 3 a viac mesiacov a zároveň je v priamom rozpore s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka, keďže právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátky so splatnosťou 20.3.2018 zaniklo splatnosťou nasledujúcej splátky dňa 20.4.2018. Súd prvej inštancie sa zároveň v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal so skutočnosťou, že splátky splatné dňa 20.4.2018 a 20.5.2018 boli uplatnené v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby; ide o splátky splatné pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Pre tieto splátky plynutie samostatná trojročná premlčacia doba.

2.3 V rámci svojej argumentácie žalobca poukázal na závery vyplývajúce z odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15. decembra 2020 publikovaného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č.1/2021 pod č.4, v zmysle ktorého „z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka však vyplýva, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Inak povedané, právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je podľa citovaného ustanovenia časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky“. Žalobca považoval za zrejmé, že v prípade, ak právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 24.5.2018, tak toto právo uplatnil v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej 20.5.2018 (a teda splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala), a pre ktorej nezaplatenie mohol v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ustanovením § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka po omeškaní žalovanej s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace.

2.4 S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolateľ tvrdil, že premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 24.5.2018 začala plynúť odo dňa nasledujúceho po zročnosti splátky splatnej dňa 20.5.2018, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru; v posudzovanej veci plynula od dňa 21.5.2018 a uplynula by najskôr dňa 21.5.2021; ak teda žalobca na súde uplatnil svoj nárok dňa 29.3.2021, uplatnil ho včas a rozhodnutie súdu prvej inštancie o premlčaní nároku je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia.

2.5 Ak by aj žalobca pripustil právne posúdenie súdu prvej inštancie, tento vo výpočte premlčania nepostupoval ani matematicky správne. Pri splátke splatne dňa 20.3.2018 bol žalovaný ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti (24.5.2018) v omeškaní len dva mesiace a štyri dni. Od splátky splatnej dňa 20.3.2018 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti tak neprešli tri mesiace, z uvedeného dôvodu je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné a vnútorne rozporné; v napadnutom rozsudku absentuje riadne a konzistentné odôvodnenie, prijaté závery súdu prvej inštancie sú protirečiacie a absentuje vysporiadanie sa s jednotlivými dôkazmi s následnou aplikáciou príslušných právnych predpisov.

2.6 Odvolateľ vo vzťahu k svojej argumentácii poukázal na rozhodnutia iných krajských súdov vo vzťahu k výkladu ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, z ktorých má vyplývať iné posudzovanie začatia plynutia premlčacej lehoty; premlčacia lehota má začať plynúť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou splátky, pre ktorú veriteľ využije svoje právo na zosplatnenie dlhu.

2.7 Odvolacou námietkou bolo tvrdenie, že súd prvej inštancie riadne a dostatočne svoje rozhodnutie neodôvodnil, postupoval v rozpore s ustanovením § 220 ods.2 C.s.p.; nesprávnym procesným postupom tak žalobcovi znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo

k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodnutie súdu prvej inštancie z hľadiska viacerých nedostatkov vyplývajúcich z jeho odôvodnenia napĺňa znaky zmätočnosti, nepresvedčivosti a najmä nepreskúmateľnosti.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil. Považovala odvoláciu argumentáciu nedôvodnú a rozhodnutia súdov uvedené v odvolaní za skutkovo a právne nie totožné s prejednávanou vecou.

3.1 Pokiaľ ide o premlčanie zdôraznila, že Občiansky zákonník neviaže začiatok plynutia premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu a ani na splátku, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala, ale na dátum zročnosti tej neuhradenej splátky, pre nezaplatenie ktorej sa stal zročným celý dlh. Aj keď dodávateľ má povinnosť z zmysle ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie úveru tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorú k zosplatneniu pristúpil, nič to nemení na skutočnosti, že aj v takomto prípade sa premlčacia doba počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky.

3.2 Ak teda dodávateľ uplatnil právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v súlade s ustanovením § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, mohol tak urobiť len pre splátku, s ktorou bola žalovaná v omeškaní najmenej tri mesiace. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie splátky splatnej už dňa 20.3.2018. Premlčacia doba zosplatneného dlhu začala plynúť nasledujúci deň po dni splatnosti splátky splatnej dňa 20.3.2018, t.j. odo dňa 21.3.2018 a uplynula dňa 21.3.2021. Žaloba podaná dňa 29.3.2021 tak bola podaná po uplynutí premlčacej lehoty. Z uvedeného pre žalovanú vyplýva, že závery súdu prvej inštancie nie sú výsledkom nesprávneho právneho posúdenia, k porušeniu práva na spravodlivý proces nedošlo a súd prvej inštancie nedospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení (replika) zotrval na podanom odvolaní a na dôvodoch v ňom uvedených.

5. Ďalšie relevantné vyjadrenie podané nebolo.

6. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p.; z odvolacích dôvodov nezistil potrebu zmeny alebo zrušenia napadnutého rozhodnutia okresného súdu a preto rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

6.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalobcu, ako aj konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie vykonal riadne a dostatočné dokazovanie prihladnuc na vnesenú námietku premlčania, na ktorom závere založil napadnuté rozhodnutie. Okresný súd dospel v podstatnom rozsahu k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

8. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že v konaní pred súdom prvej inštancie nebolo sporné, že žalobca mal ako postupník nadobudnúť pohľadávku voči žalovanej od postupcu Slovenská sporiteľňa a.s.. Právny vzťah medzi stranami sporu je založený Zmluvou o splátkovom úvere č.XXXXXXXXXXX zo dňa 7.3.2014, predmetom ktorej bol záväzok banky poskytnúť dlžníčke úver vo výške 3.000,-Eur, s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.3.2024, o výške splátky 58,75 Eur mesačne, pri úrokovej sadzbe 18,90 Eur. Odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že zmluva o úvere bola uzatvorená v zmysle ustanovenia § 497 a nasl. zákona č.513/1991 Zb. Obchodný zákonník, keďže tento typ zmluvy je absolútnym obchodom a takáto zmluva je vždy uzatváraná v zmysle Obchodného zákonníka. S ohľadom na povahu zmluvných strán - dodávateľa a spotrebiteľa je nevyhnutné považovať predmetnú zmluvu aj za zmluvu spotrebiteľskú a poskytnutý úver za spotrebiteľský, na ktorý sa okrem ustanovení 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách vzťahujú aj ustanovenia zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č.129/2010 Z.z.“). Aj keď spotrebiteľský charakter zmluvy z konštatovaní súdu prvej inštancie explicitne nevyplýva, možno ho vyvodiť z aplikácie ustanovenia §

53 ods.9 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľský charakter zmluvy tvrdila žalovaná v podanom odpore, toto tvrdenie nebolo žalobcom popreté. V konečnom dôsledku prílohou predmetnej úverovej zmluvy sú Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a poskytnutý úver je charakterizovaný ako spotrebiteľský.

8.1 Z obsahu spisu a obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca tvrdil, že jeho právny predchodca predčasne zosplatnil poskytnutý úver z dôvodu, že žalovaná ako dlžníčka svoj záväzok uhrádzať splátky úveru riadne a včas neplnila; zosplatnenie bolo vykonané listom zo dňa 24.5.2018, a to ku dňu 23.5.2018. Žalobca považoval zosplatnenie za platné; za platné považoval aj nadobudnutie pohľadávky voči žalovanej na základe zmluvy o postúpení pohľadávky.

8.2 Pokiaľ ide o zosplatnenie pohľadávky absentuje žalobné tvrdenie, pre nezaplatenie ktorej splátky právny predchodca zosplatnil celý dlh; toto nevyplýva ani z Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 24.5.2018 (čl.21 spisu) a ani z výzvy zo dňa 21.4.2018, z ktorej iba vyplýva, že ku dňu jej vyhotovenia je žalovaná v omeškaní so splácaním úveru vo výške 254,22 Eur. Výzvou zo dňa 21.4.2018 právny predchodca žalobcu žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Poukaz na konkrétnu splátku, pre ktorú veriteľ dlh zosplatnil nevyplýva ani z prednesu právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní. Uvedenie splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu absentuje aj vo vyjadrení žalobcu zo dňa 23.8.2021 (čl.153 spisu), ktorého obsahom je predovšetkým argumentácia k dôvodnosti uplatneného úroku z úveru aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru; tohto argumentáciou žalobca reagoval na obranu žalovanej v odpore proti prv vydanému platobnému rozkazu. Pokiaľ ide o splátku, pre ktorú žalobca zosplatnil zostatok úveru, túto žalobca špecifikoval v podaní zo dňa 20.5.2021 a uviedol, že úver bol zosplatnený pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.5.2018.

8.3 Súd prvej inštancie na základe vznesenej námietky premlčania žalovanou aplikoval ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že žalobca uplatnil svoj nárok na súde po uplynutí premlčacej lehoty.

8.4 Odvolateľ predovšetkým tvrdil, že jeho právny predchodca nezosplatnil úver kvôli omeškaniu so zaplatením splátky splatnej dňa 20.3.2018 ale úver zosplatnil z dôvodu nezaplatenia splátky splatnej dňa 20.5.2018; namietal nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie pri aplikácii ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k začiatku plynutia premlčacej doby a tvrdil, že premlčacia doba začína plynúť od dňa nasledujúceho po zročnosti splátky splatnej dňa 20.5.2018; začala tak plynúť dňa 21.5.2018. Z uvedeného dôvodu považoval žalobu za včas podanú.

9. Posudzujúc právne východiská pre prejednávajúcu vec odvolací súd poukazuje na ustanovenia § 53 ods.9 (ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) a § 565 Občianskeho zákonníka (ak ide o plnenie v splátkach môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a zdôrazňuje nasledovné:

9.1 Pokiaľ ide o zosplatnenie odvolací súd zdôrazňuje, že v prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorú k zosplatneniu pristúpil; pokiaľ ide o zosplatnenie pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľského úverového vzťahu, ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka spresňuje podmienky splácania záväzkov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, a teda žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej zo splátok, najskôr však po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a za podmienky, že spotrebiteľa upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Zosplatnenie úveru je právom veriteľa, nejde o jeho povinnosť k zosplatneniu pristúpiť. Je zrejmé, že ak dodávateľ uplatnil právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a ak postupoval v súlade s ustanovením § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, mohol tak urobiť len pre splátku, s ktorou bola žalovaná v omeškaní najmenej tri mesiace. V čase vypracovania listiny (21.4.2018), ktorou právny predchodca žalobcu žalovanú upozornil omeškaniu so splácaním dlhu a oprávnením banky

vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, bola žalovaná v omeškaní so zaplatením splátok vo celkovej výške 254,22 Eur; s prihliadnutím na výšku mesačnej splátky (58,75 Eur) a periodicitu splátky (mesačne, k 20-temu dňu v kalendárnom mesiaci), a teda štyroch riadnych splátok. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že bola v omeškaní so zaplatením splátok splatných 20.1., 20.2., 20.3. a 20.4.2018. Právny predchodca žalobcu oznámil zosplatenie pohľadávky listom zo dňa 24.5.2018, a to ku dňu 23.5.2018.

9.2 Splátkami, so zaplatením ktorých bola žalovaná ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v omeškaní, boli splátky splatné dňa 20.1., 20.2., 20.3., 20.4. a 20.5.2018. Z vyššie uvedeného vyplýva, že právny predchodca žalobcu mohol platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru len pre splátku, s ktorou bola dlžníčka v omeškaní najmenej tri mesiace. Ku dňu 23.5.2018 (mimoriadna splatnosť úveru) dlžníčka nebola v omeškaní najmenej tri mesiace pre splátku splatnú dňa 20.5.2018, ani pre splátku 20.4.2018 a ani pre splátku splatnú dňa 20.3.2018; platne zosplatiť úver pri dodržaní obmedzení vyplývajúcich z ustanovenia § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka mohol veriteľ iba pre splátku splatnú dňa 20.2.2018. Veriteľ mohol totiž platne zosplatiť úver najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania zo zaplatením splátky (a 23.5.2018 uplynuli tri mesiace iba od splátky splatnej 20.2.2018) a zároveň dlžníčku upozornil na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Tieto podmienky vplývajúce z ustanovenia § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka musia byť splnené kumulatívne.

9.3 Ak žalobca tvrdí, že jeho právny predchodca platne zosplatiť pohľadávku (mimoriadna splatnosť úveru), mohol tak urobiť len pre nezaplatenú splátku splatnú dňa 20.2.2018. Neobstojí tvrdenie, že právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátky so splatnosťou 20.3.2018 zaniklo splatnosťou nasledujúcej splátky dňa 20.4.2018. V prípade splátky splatnej dňa 20.3.2018 právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť nemohlo zaniknúť dňa 20.4.2018 (splatnosť ďalšej splátky), nakoľko toto právo možno uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Ak v tomto smere žalobca poukazoval na závery vyplývajúce z rozhodnutia NS SR sp.zn. 5Cdo/36/2020 (inak povedané, právo veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je podľa citovaného ustanovenia časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky), stanovisko najvyššieho súdu nesprávne vykladá. Uvedená citácia sa vzťahuje výlučne k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka; v prípade spotrebiteľských úverov je potrebné kumulatívne naplnenie oboch podmienok a teda nielen vyplývajúcej z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka ale aj z ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka.

9.4 Zjednodušene povedané, pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.5.2018 mohol veriteľ vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru najskôr po uplynutí troch mesiacov (a teda 21.8.2018) za predpokladu upozornenia na možnosť zosplatenia v lehote nie kratšej ako 15 dní. Skutočnosť, že toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 druhá veta Občianskeho zákonníka) možno v spotrebiteľských veciach vyložiť len tak, právo zaniká v prípade, že napriek upozorneniu na možnosť uplatnenia práva veriteľ toto právo do splatnosti ďalšej splátky nevyužije. Neznamená to ale, že v prípade ďalšieho omeškania dlžníka so zaplatením ďalšej splátky sa už zachovanie trojmesačnej lehoty uvedenej v § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka nevyžaduje.

9.5 Súd prvej inštancie vychádzal z tvrdenia žalobcu o tom, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená platne. Ak na základe platnosti zosplatenia vychádzal zo záveru, že k platnému zosplateniu došlo pre splátku splatnú dňa 20.2.2018 (po korekcii skutkového zistenia odvolacím súdom), nemožno mu nič vytknúť.

9.6 Odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ by k veriteľ pristúpil listom zo dňa 24.5.2018 k zosplateniu pohľadávky pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.5.2018, takéto zosplatenie by bolo neplatné pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), najmä pre rozpor s ustanovením § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka (veriteľ môže uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky). Neplatnosť zosplatenia by mala iné právne následky, najmä spočívajúce v absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke. Ak by k postúpeniu pohľadávky došlo v dôsledku neplatného zosplatenia došlo pred termínom konečnej splatnosti, bolo by na mieste posúdiť platnosť postúpenia pohľadávky a tým súvisiacu otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. V tomto smere odvolací súd poukazuje nielen na ustanovenie § 92 ods.8 Zákona o bankách ale najmä na ustanovenie § 17 ods.1 zákona č.129/2010 Z.z., podľa ktorého je možné postúpiť pohľadávku z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na iného veriteľa oprávneného poskytovať úvery, a to na základe povolenia udeleného Národnou

bankou Slovenska (písm.a/) za súčasného splnenia ďalšej podmienky, ktorou je postúpenie pohľadávky po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou (písm.b/). Následkom neplatného zosplatnenia pohľadávky by tak bolo neplatné postúpenie pohľadávky, nakoľko platne postúpiť možno iba pohľadávku, ktorá je splatná. Zo zmluvy pritom vyplýva konečná splatnosť úveru v roku 2024, pri neplatnom zosplatnení mohla byť pohľadávka postúpená iba v splatnej časti a nie v celom rozsahu (ako to vyplýva z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok (čl.15 spisu). Následkom prípadného konštatovania absencie aktívnej vecnej legitímácie by bolo rovnako zamietnutie žaloby, preto odvolací súd nepovažoval s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu, či už s ohľadom na nesprávne skutkové zistenie (určenie splátky pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru na deň 20.3.2018) resp. skutočnosť, že sa súd prvej inštancie platnosťou zosplatnenia a súvisiacou platnosťou postúpenia pohľadávky nezaoberal), za dôvodné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

10. Z druhej vety ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

10.1 Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že zákon neviaže začiatok plynutia premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na splátku, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala, ako sa mylne domnieva žalobca, ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre nezaplatenie ktorej sa stal zročným celý dlh.

10.2 V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorú k zosplatneniu pristúpil; uvedený záver nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o tri mesiace, keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou nemôže dodávateľ zosplatiť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak, premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva.

10.3 Právna úprava premlčania vo všeobecnosti súvisí s otázkou právnej istoty a ochrany dlžníka pred prípadnou dôkaznou núdzou (je logické, že dlžník po uplynutí neprímerane dlhšej doby nemusí disponovať s dôkazmi použiteľnými na obranu v súdnom konaní); premlčanie núti veriteľa, aby svoje právo uplatnil včas, najmä vtedy, ak u dlžníka nemožno predpokladať, že u neho vznikne dôkazná núdza). Aplikáciu ustanovenia § 103 je potrebné vnímať aj v kontexte občianskoprávných vzťahov, najmä v kontexte ustanovení o ochrane spotrebiteľa. Veriteľ, dbalý svojich práv, v čase omeškania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať s splátkach, vykonáva dispozíciu so svojou pohľadávkou a je na jeho rozhodnutí, či pri nesplnení niektorej splátky dlžníkom svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka využije alebo nie. Môže žiadať o zaplatenie jednotlivých omeškaných splátok (a to aj v súdnom konaní), prípadne zosplatiť zostatok pohľadávky; Občiansky zákonník stanovuje podmienky pre platné zosplatnenie pohľadávky v spotrebiteľských veciach v ustanovení § 53 ods.9. Ochrana spotrebiteľa vyžaduje, aby možnosti veriteľa ako silnejšej strany zmluvného vzťahu boli určitým spôsobom obmedzené v porovnaní so vzťahom nespotebiteľským.

10.4 Z ustanovenia § 53 ods.9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania s jej zaplatením. Práve táto nezaplatená splátka je splátkou, pre ktorej nesplnenie sa stane v dôsledku zosplatnenia celý dlh, nakoľko u nasledujúcich nezaplatených splátok veriteľ nemôže bez uplynutia trojmesačnej lehoty uplatniť právo na zosplatnenie celej pohľadávky. Ak teda ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka ustanovuje začatie plynutia premlčacej doby odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, ide o splátku, pre ktorú mohol veriteľ pohľadávku predčasne zosplatiť a žiadnu inú (neskôr splatnú), nakoľko pre túto bez dodržania trojmesačnej lehoty by zosplatnenie nevyhnutne bolo neplatné.

10.5 Bolo na veriteľovi, čo pri nezaplatení svojej právo na zaplatenie dlžnej splátky uplatní na súde (a uplatní právo v súdnom konaní, hneď potom, ako sa mohlo vykonať prvý raz) alebo využije právo pre nesplnenie splátky žiadať o zaplatenie celej splátky. Ak došlo v dôsledku voľby veriteľa k zmene záväzku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonať v splátkach, a to takým spôsobom, že veriteľ je oprávnený požadovať zaplatenie celého dlhu (strata výhody splátok na strane dlžníka), právo bdelého veriteľa na uplatnenie práva nie je ohrozené a ani obmedzené tým, že v dôsledku ochrany spotrebiteľa musel zachovať trojmesačnú lehotu na uplatnenie práva na zosplatenie pohľadávky. Stanovením inej (kratšej) premlčacej doby podľa ustanovenia § 103 druhá veta občianskeho zákonníka nedôjde k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva v konaní pred súdom.

11. Odvolací súd má zato, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, aj pokiaľ ide o aplikáciu ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka. Žalobca v spore sám tvrdil, že jeho právny predchodca platne zosplatnil úver ku dňu 23.5.2018; na základe uvedenej argumentácie nemožno dospieť k inému záveru ako k tomu, že k zosplateniu došlo pre splátku splatnú dňa 20.2.2018 (inak by zosplatenie bolo neplatné s následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a s tým súvisiacou absenciou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu). Žalobca podal žalobu dňa 25.5.2021, a teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá márne uplynula dňa 21.2.2021, nakoľko jej začiatok je viazaný na zročnosť splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh.

12. Odvolateľ napokon namietal nepreskúmateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie. K uvedenému odvolací súd uvádza, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie nezodpovedá celkom požiadavkám kladeným ustanovením § 220 ods.2 C.s.p.. Je však z neho zrejmé, čoho sa žalobca domáhal, v podstatnej otázke premlčania je zrejmá obrana žalovanej. Z odôvodnenia vyplýva, aké dôkazy súd prvej inštancie vykonal, ktoré skutočnosti z vykonaného dokazovania zistil a ako vec právne posúdil. Nepochybné aj žalobcovi z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie založil na konštatovaní premlčania uplatneného nároku s tým, že vo vzťahu k premlčaniu aplikoval ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka; na závery súdu prvej inštancie žalobca v odvolaní reagoval odvolacou argumentáciou. Ak teda rozhodnutie súdu prvej inštancie vykazuje prvky nepreskúmateľnosti, nie sú takého charakteru, ktoré by nasvedčovali záveru o porušení práva žalobcu na spravodlivý proces. Nedostatok potrebnej argumentácie doplnil dávajúc odpoveď na všetky podstatné námietky žalobcu odvolací súd týmto rozsudkom. Nebol tak dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie; jeho zrušenie s prihliadnutím na argumentáciu uvedenú v tomto rozhodnutí by bolo v rozpore s požiadavkou hospodárnosti konania.

13. V súvislosti s poukazovaním žalobcu na iné rozhodnutia krajských súdov, vydané v obdobných veciach, je nevyhnutné uviesť, že až právny názor opakovane potvrdený Najvyšším súdom Slovenskej republiky je možné považovať za súčasť ustálenej judikatúry, pričom významnou je aj skutočnosť, či takéto rozhodnutie bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Odvolacie súdy teda nie sú pri rozhodovaní viazané názormi iných odvolacích súdov (hoci aj v obdobných veciach).

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu podľa § 387 ods.1 C.s.p. potvrdil. Odvolací súd podrobil odvolaciemu prieskumu aj závislý výrok o nároku na náhradu trov konania, inak odvolaním nenapadnutý. Súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 255 ods.1, o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa princípu úspechu a správne nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu priznal žalovanej strane.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).